

Νίκος Ποδιάς

Ίχνη

12 Ιουνίου – 30 Σεπτεμβρίου 2026

Αρχαιολογικό Μουσείο Πόρου

Το Αρχαιολογικό Μουσείο Πόρου, σε συνεργασία με την CITRONNE Gallery, φιλοξενεί την περιοδική έκθεση του Νίκου Ποδιά, 'Ίχνη'. Η έκθεση αναπτύσσεται στον χώρο της μόνιμης συλλογής του Μουσείου και συγκροτεί έναν διάλογο ανάμεσα στην σύγχρονη εικαστική δημιουργία και τα αρχαιολογικά ευρήματα, ανάμεσα στο εύθραυστο ίχνος και στο διασωσμένο τεκμήριο.

Η έκθεση 'Ίχνη' εντάσσεται στο πλαίσιο συνεργασίας της CITRONNE Gallery με την Εφορεία Αρχαιοτήτων Πειραιώς και Νήσων, η οποία ξεκίνησε το 2013 και προσβλέπει στην ένταξη της σύγχρονης τέχνης σε αρχαιολογικούς και ιστορικούς χώρους. Μέσα από τις δράσεις αυτής της συνέργειας, η σύγχρονη εικαστική πρακτική δεν τοποθετείται απλώς δίπλα στην Αρχαιότητα, αλλά ανοίγει νέους τρόπους παρατήρησης, ανάγνωσης και ερμηνείας της πολιτισμικής κληρονομιάς.

Ο Νίκος Ποδιάς εργάζεται με καθημερινά υλικά όπως χαρτί, φακελάκια τσαγιού και χρυσόχαρτα τα οποία συλλέγει και επεξεργάζεται. Το οικείο, καθημερινό υλικό μορφοποιείται ως ένδυμα, αποτύπωμα, επιφάνεια μνήμης και τα προκύπτοντα έργα μοιάζουν να προέρχονται από μια προσωπική τελετουργία, όπου η ύλη φορτίζεται με την προγενέστερη χρήση, το πέρασμα του χρόνου, και το ίχνος της αφής.

«Ο Νίκος Ποδιάς συλλέγει και μεταπλάθει ταπεινά υλικά, μετατρέποντάς τα σε αντικείμενα πολύτιμα, σχεδόν λατρευτικά», σημειώνει η Τατιάνα Σπινάρη-Πολλάλη, ιστορικός

CITRONNE

τέχνης και διευθύντρια της CITRONNE Gallery. Η παρατήρηση αυτή συμπυκνώνει τον πυρήνα της εικαστικής γλώσσας του καλλιτέχνη: μια πράξη μεταμόρφωσης του καθημερινού σε τελετουργικό, του εύθραυστου σε πολύτιμο, του εφήμερου σε φορέα μνήμης.

Στο Αρχαιολογικό Μουσείο Πόρου, οι ανάλαφρες συνθέσεις του Ποδιά αντιπαρατίθενται στην μακροβιότητα του μαρμάρου, την σκληρότητα του μετάλλου και την γήινη πυκνότητα του πηλού. Τα αρχαιολογικά εκθέματα φέρουν το βάρος της Ιστορίας, ενώ τα έργα του Ποδιά, εάν και ανήκουν στο παρόν, μοιάζουν να εμπεριέχουν ένα αόρατο παρελθόν. Συνολικά, η έκθεση προτείνει μια αμφίδρομη διαδρομή: για τα αρχαία εκθέματα, το αρχαίο αναδύεται ως νέο, ως παρόν· για τα σύγχρονα έργα, το νέο αναδύεται μέσα από κώδικες μυστικούς, σαν ένα μη αισθητό βίωμα, σαν ένας απώτερος χρόνος.

Ο τίτλος 'Ίχνη' λειτουργεί ως κλειδί για την ανάγνωση της έκθεσης. Τα έργα δεν αφηγούνται με τρόπο ευθύγραμμο κι επεξηγηματικό, αλλά υποδηλώνουν νοήματα. Παραπέμπουν σε γραφές, υφάνσεις, πτυχώσεις, αποτυπώματα, σπαράγματα και αινιγματικούς κώδικες. Μοιάζουν με θραύσματα μιας «άλλης» αρχαιολογίας, σαν μια ανασκαφή μέσα στο ευάλωτο παρόν. Ιδιαίτερη θέση στην έκθεση κατέχουν οι φόρμες που παραπέμπουν σε στοιχεία περιβολής και προστασίας: πανοπλία, θώρακας, υφαντικές επιφάνειες και αντικείμενα από χρυσόχαρτα. Τα έργα αυτά αντιπαραβάλλονται με τα αρχαιολογικά εκθέματα που συνδέονται με την ηρωική και μυθική παράδοση: τα όπλα και τα χρυσά αντικείμενα από τους μυκηναϊκούς θολωτούς τάφους της Μαγούλας του Γαλατά.

Όπως επισημαίνει η Μαρία Γιαννοπούλου, υπεύθυνη του Αρχαιολογικού Μουσείου Πόρου, «σε αντίθεση με τον κραταιό ηρωικό κόσμο της αρχαιότητας, τα έργα του Ποδιά αποδίδουν μορφές και ύλες αποσπασματικές, διαπερατές, ευάλωτες, οι οποίες αντανακλούν τη σύγχρονη συνθήκη της αβεβαιότητας». Η επισήμανση αυτή αναδεικνύει τον βασικό διάλογο της έκθεσης: από την μία πλευρά, ο ηρωικός, μυθικός και ταφικός κόσμος της Αρχαιότητας· από την άλλη, η ευάλωτη, ασταθής και αποσπασματική εμπειρία του σύγχρονου ανθρώπου. Σε αντίθεση με την ισχύ, την σταθερότητα και το κύρος που συχνά αποδίδονται στους αρχαίους ήρωες, οι σύγχρονες «πανοπλίες» του Ποδιά δεν υπόσχονται κυριολεκτική προστασία. Είναι λεπτές, εύθραυστες, σχεδόν διάφανες. Λειτουργούν περισσότερο ως συμβολικά φυλακτήρια αντικείμενα, ως αποτρεπτικές χειρονομίες, ως προσπάθειες άμυνας απέναντι σε έναν κόσμο ασταθή και αβέβαιο.

Δεν παρέχουν βεβαιότητα προστασίας, αλλά μια τρωτή ψευδαίσθηση.

Με αυτόν τον τρόπο, η έκθεση μετακινεί τον διάλογο με την Αρχαιότητα πέρα από την αναφορά στην ομορφιά, την τάξη ή το μνημειακό. Η αρχαιολογία αντιμετωπίζεται ως ανοιχτό πεδίο ερμηνείας παρά ως αμετάβλητος κανόνας. Τα αρχαία αντικείμενα λειτουργούν ως τεκμήρια ενός περασμένου πολιτισμού, αλλά και ως ενεργός παρουσία, με ερωτήματα για την ταυτότητα, την κληρονομιά, την μνήμη και την ιστορική αφήγηση.

Ο Ποδιάς αφουγκράζεται την Αρχαιότητα και συνομιλεί με τα αρχαία ευρήματα. Αναρωτιέται πώς επιβιώνουν μέσα στον χρόνο, πώς διασώζονται, πώς ερμηνεύονται, πώς ενεργοποιούνται. Τα έργα του είναι αντικείμενα που έχουν ήδη περάσει από μια διαδικασία φθοράς και διάσωσης, όπως ακριβώς τα αρχαία ευρήματα, προέρχονται όμως από μια προσωπική όσο και συλλογική μυθολογία.

Το φως έχει καθοριστική παρουσία σε αυτή την διαδικασία. Διαπερνά τις λεπτές επιφάνειες, ενεργοποιεί τις υφές, δημιουργεί αντανάκλασεις και σκιές. Τα έργα αλλάζουν, ανάλογα με την ώρα και την θέση του θεατή. Η διαφάνεια και η ελαφρότητα ταιριάζουν αγαστά με τις προθήκες, τα θραύσματα και τα αρχαία αντικείμενα και δημιουργούν λεπτές συνδέσεις ανάμεσα στο ορατό και το λανθάνον.

Η έκθεση 'Ίχνη' θέτει ένα ευρύτερο ερώτημα για την σχέση μας με την Ιστορία. Το παρελθόν δεν παρουσιάζεται ως πλήρες και ακίνητο, αλλά ως αποσπασματική σιωπηρή επάνοδος. Όπως τα αρχαιολογικά ευρήματα χρειάζονται ανασύνθεση για να αποκτήσουν νόημα, έτσι και τα έργα του Ποδιά συγκροτούνται από θραύσματα ύλης και εμπειρίας. Και στις δύο περιπτώσεις, το νόημα δεν είναι δεδομένο· αναδύεται μέσα από την παρατήρηση, τον συσχετισμό και την μνήμη.

Μέσα στο Αρχαιολογικό Μουσείο Πόρου, τα έργα του Νίκου Ποδιά λειτουργούν χαμηλόφωνα και στοχαστικά. Δημιουργούν μικρές εντάσεις και λεπτές γέφυρες ανάμεσα σε διαφορετικούς χρόνους και τελικά καλούν τους θεατές να αναγνωρίσουν την αξία του ίχνους-την ανάγκη του ανθρώπου να αφήσει ένα σημάδι.

Ο Νίκος Ποδιάς εκπροσωπείται από τη CITRONNE Gallery. Η έκθεση 'Ίχνη' είναι η δεύτερη ατομική του έκθεσή σε συνεργασία με την γκαλερί. Τον Νοέμβριο 2025 παρουσίασε την έκθεση 'Safe Area' στην CITRONNE Gallery – Αθήνα.